

Sygn. akt **VIII Gz 329/17**

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Górnik (spr.)

Sędziowie: SO Agnieszka Woźniak

SO Patrycja Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2017 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **P. H.**

przeciwko (...) **spółce akcyjnej w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział X Gospodarczy, z dnia 13 kwietnia 2017 roku, sygn. akt X GC 1193/16, w przedmiocie wynagrodzenia biegłego sądowego

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że przyznać biegłemu sądowemu P. P. kwotę 855,08 zł (ośmiolet pięćdziesięciu pięciu złotych ośmiu groszy) – w tym 23% podatku od towarów i usług – tytułem wynagrodzenia i zwrotu kosztów w związku ze sporządzeniem opinii z dnia 3 marca 2017 roku.

SSO Agnieszka Woźniak	SSO Anna Górnik	SSO Patrycja Baranowska

UZASADNIENIE

W toczącym się między stronami procesie przed Sądem Rejonowym w Szczecinie, Wydział X Gospodarczy, sygn. akt X GC 1193/16, na podstawie postanowienia z dnia 15 listopada 2016 r. (na rozprawie) został dopuszczony i przeprowadzony dowód z pisemnej opinii biegłego sądowego inż. P. P. w celu ustalenia wysokości szkody komunikacyjnej. Biegły złożył opinię 6 marca 2017 r. (koperta, k. 175) wraz z kartą pracy i fakturą (k. 176-177).

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2017 r. Sąd Rejonowy przyznał biegłemu tytułem wynagrodzenia za opracowanie opinii kwotę 988,31 zł brutto.

W uzasadnieniu wskazał, że podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowią przepisy art. 288 k.p.c., art. 89 u.k.s.c., §2, §3 i §8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 roku w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania

opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 518; **dalej: rozporządzenie**) w zw. z art. 5 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 2030; **dalej: k.w.p.s.b.**). Wyjaśnił, że stawka wynagrodzenia biegłego wynosi od 1,28% do 1,81% kwoty bazowej w aktualnej wysokości 1.873,84 zł. Wykazana przez biegłego liczba godzin na sporządzenie opinii nie budziła zastrzeżeń, w związku z czym przyznano mu żadaną kwotę 708,50 zł netto, jako mieszczącą się w zakresie wynagrodzenia należnego biegłemu (21 godz. x 1.873,84 zł x 1,81% = 712,31 zł). Dodatkowo uwzględniono wydatki biegłego na skorzystanie z programu A. i wydatki materiałowe, w związku z czym biegłemu przyznano ostatecznie 988,31 zł brutto.

Powyższe postanowienie w całości zaskarżyła zażaleniem strona pozwana, domagając się jego uchylecia postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Jednocześnie wniosła o zasądzenie od powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie przepisów prawa:

- §2 rozporządzenia oraz art. 9 pkt 2 lit. a ustawy budżetowej na rok 2017 z dnia 16 grudnia 2016 r. (Dz.U. z 2017 r. poz. 108; **dalej: ustawa budżetowa na rok 2017**) poprzez przyjęcie wyższej stawki wynagrodzenia niż dopuszczalna,
- art. 93 ust. 1 u.k.s.c. poprzez zaniechanie ustalenia wynagrodzenia biegłego i oparcie się jedynie na złożonym rachunku;
- art. 89 ust. 2 i 3 u.k.s.c. poprzez nieprawidłową wykładnię przesłanek przyznania wynagrodzenia (tj. wymaganych kwalifikacji, czasu i nakładu pracy);
- art. 328 §2 w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez błędne zastosowanie i sporządzenie uzasadnienia w sposób wadliwy, tj. z pominięciem wskazania istotnych okoliczności, w szczególności deklarowanego przez biegłego czasu pracy, zastosowanej stawki godzinowej oraz niewyjaśnienie motywów przyznania biegłemu wynagrodzenia w takiej a nie innej wysokości.

W uzasadnieniu rozwinęła przedstawione zarzuty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 288 k.p.c. biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę, a nadto stosownie do przepisu art. 89 ust. 1 u.k.s.c. biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii. Wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków, na podstawie złożonego rachunku. Istotnym jest też to, że wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej określonej dla poszczególnych kategorii biegłych ze względu na dziedzinę, w której są oni specjalistami. Podstawę obliczenia stawki wynagrodzenia za godzinę pracy i taryfy zryczałtowanej stanowi ułamek kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa. Koszty przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego w cywilnym postępowaniu sądowym obejmują:

1. wynagrodzenie za wykonaną pracę,
2. wydatki niezbędne dla wydania opinii,
3. zwrot kosztów podróży, kosztów noclegu oraz utrzymania w miejscu wykonywania czynności sądowej (art. 90 u.k.s.c. w zw. z art. 85 u.k.s.c).

Z przedłożonej przez biegłego faktury (k. 176) i karty pracy (k. 177) wynika, że biegły wykonał opinię w łącznym czasie 21 godzin. Dodatkowo wskazał na poniesione koszty: koszty kancelaryjne (15 zł) i skorzystanie z systemu A. (95 zł). Na tej podstawie w fakturze zgłosił wniosek o przyznanie wynagrodzenia w kwocie łącznej 803,50 zł netto (988,31 zł brutto).

Na wstępie zasadne jest wyjaśnienie, iż jeżeli nie istnieją ogólnie obowiązujące normy czasu wykonania danej czynności, kwestionowanie czasu pracy biegłego sądowego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu niż wskazał, może być skuteczne tylko wtedy, gdy podany czas jest tak jaskrawo wygórowany, iż opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie mniej czasu, niż podaje (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 20 lutego 2015 r. sygn. akt I ACz 54/15, L.). W niniejszej sprawie zaś pozwana nie zanegowała wskazanej przez biegłego ilości 21 godzin na całościowe sporządzenie opinii, zaś Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wskazał, że w jego ocenie taka liczba godzin nie budzi zastrzeżeń. Zdaniem Sądu odwoławczego taka syntetyczna ocena nie stanowiła naruszenia art. 93 ust. 1 i art. 89 ust. 2 i 3 u.k.s.c.

Odnosnie do zarzutu dotyczącego stawki wynagrodzenia biegłego (zarzut dotyczący §2 rozporządzenia i art. 9 ustawy budżetowej na rok 2017) trzeba przyznać, że rację ma strona pozwana. Sąd Rejonowy przyjął nieprawidłową podstawę obliczenia jednostkowej stawki wynagrodzenia – maksymalna stawka wynagrodzenia mogła wynosić $1,81\% \times 1.789,42$ zł (art. 9 pkt 2 lit a ustawy budżetowej na rok 2017), czyli 32,39 zł/godz. Odnosząc powyższe do wykazanej przez biegłego ilości godzin wynagrodzenie za sporządzenie opinii powinno wynieść zatem łącznie 680,19 zł netto (21 x 32,39 zł/godz.).

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 89 ust. 2 i 3 u.k.s.c. w kontekście wydatków materiałowych i skorzystania z systemu A. rację należy przyznać pozwanej jedynie w części. Biegły w złożonej karcie wskazał, że koszty materiałowe, w tym również koszty pocztowe (porto), wyniosły 15 zł. Wprawdzie biegły nie przedłożył rachunku na tę kwotę, jednakże dopuszczalne jest przyznanie biegłemu zwrotu kosztów także na podstawie jego oświadczenia (§8 rozporządzenia). W niniejszej sprawie kwota 15 zł tytułem kosztów materiałowych jest tym bardziej zasadna, że analiza koperty, w której biegły przesłał opinię, pozwala na ustalenie, iż za samo dostarczenie opinii biegły wydatkował kwotę 12,60 zł (k. 175). Podzielić jednak należy zarzut pozwanej, że brak było podstaw do przyznania biegłemu zwrotu wydatków za skorzystanie przez niego z systemu A., które miało dla niego stanowić koszt w wysokości 95 zł netto. Kwoty tej biegły w żaden sposób nie wyjaśnił, a doświadczenie życiowe i znajomość specyfiki opiniowania z wykorzystaniem systemu A. pozwala przyjąć, że biegły w zakresie swojej działalności posiada pewien pakiet dostępności do ww. systemu. Zdaniem Sądu w istocie samo powołanie się na takie koszty (które nie są nieistotnej wielkości) nie dawało podstaw do uwzględnienia wniosku biegłego. Jeżeli w istocie poniósł taki koszt – dokonując opłaty za stosowne zapytania cenowe czy kalkulacje – powinien przedstawić dowód uiszczenia takiej kwoty. W konsekwencji Sąd przyjął, że tytułem zwrotu wydatków należało przyznać biegłemu kwotę 15 zł netto.

Sama należnego biegłemu wynagrodzenia i poniesionych wydatków za sporządzenie opinii wyniosła zatem 695,19 zł netto, którą – stosownie do art. 89 ust. 4 u.k.s.c. – należało podwyższyć o stawkę podatku od towarów i usług (23%). Łącznie biegłemu należało zatem przyznać kwotę 855,08 zł brutto.

Nadmienić również należy, iż zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 328 §2 w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez wadliwe sporządzenie uzasadnienia nie zasługiwał na uwzględnienie – z analizy uzasadnienia wynika zarówno sposób obliczenia wynagrodzenia (choć przyjęta wartość kwoty bazowej była błędna), a także ilość godzin, za którą wynagrodzenie było przyznane (s. 2 uzasadnienia, k. 217). Sąd pierwszej instancji przytoczył zastosowane przepisy prawa oraz dokonał oceny przedłożonych przez biegłego karty pracy i faktury, choć w sposób zwięzły.

Mając powyższe na względzie zaskarżone postanowienie należało zmienić na podstawie art. 386§1 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach niniejszego postępowania nastąpi w orzeczeniu kończącym sprawę (art. 108 §1 k.p.c.).

SSO Agnieszka Woźniak	SSO Anna Górnik	SSO Patrycja Baranowska
-----------------------	-----------------	-------------------------

Sygn. akt **VIII Gz 329/17**

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

- (...)

- (...)

- (...)

4. (...)